

הפקולטה לאמנויות ע"ש דוד ויולנדה כץ, ביה"ס למוזיקה ע"ש בוכמן-מהטה

שם הקורס: ה(דה)קומפוזיציה של שלסי: סוגיות בכתבתו המאוחרת
Scelsi's (De) Composition: Analytical and philosophical issues in his late writing

סמסטר ב', תשע"ד

סמינר 2, ש"ס

מרצה: גב'הילה טמיר אוסטרובר
דואר אלקטרוני: tamirhila@post.tau.ac.il

שעות קבלה

בתיאום מראש

דרישות קדם או תנאי קבלה לשיעור

תלמידי ביה"ס משנה ב' ומעלה. תלמידי שנה א' באישור המרצה.

דרישות הקורס/מטלת סיום קורס

נוכחות והשתתפות פעילה, קריאה והאזנה בבית, רפרט בע"פ, עבודה סמינריונית או עבודת גמר קורס.

מרכיבי הציון הסופי

רפרט - 20%

שיעורי בית והשתתפות בכיתה - 20%

עבודה בכתב - 60%

נושאי הקורס (נתון לשינויים)

יצירות של שלסי, ביניהן

Anahit (1965)

Quattro Pezzi per Orchestra (1959)

Quattro Illustrazioni (1953)

Aion (1961)

יצירות אלה יידונו תוך התייחסות להיבטים אסתטיים והיסטוריים רחבים יותר.
כמו כן, נדון בשיטות העבודה הייחודיות של שלסי ובשאלות שהן מעוררות.

רשימת ספרות (נתון לשינויים)

פרטיטורות והקלטות של היצירות שלעיל (תווים וקבצי שמע יועלו לאתר של הקורס)

Dickson, I. (2012). Towards a Grammatical Analysis of Scelsi's Late Music. *Music Analysis*. Volume 31, Issue 2, pages 216–241.

Freeman, R. and Scelsi, G. (1991). *Tanmatras: The Life and Work of Giacinto Scelsi*. *Tempo*, 176, 8-18.

Murail, T. (translated by Hasegawa, R.), (2005). Scelsi, De-composer. *Contemporary Music Review*, 24, 2/3, 173-180.

Tamir-Ostrover, H. (Unpublished paper) "Circularity and Teleology in Scelsi's Anahit".

חומר מחייב למבחן/עבודה

על הרפרטים והעבודות להתמקד ביצירה (לא בהכרח אלו שברשימה שלעיל) או בשאלה העולה מיצירותיו של שלסי. נושאי העבודות יאושרו מראש על-ידי המרצה לאחר שיחה עם התלמיד/ה.

תיאור הקורס

ה (דה) קומפוזיציה של שלסי - סוגיות בכתבתו המאוחרת

המלחין ג'אצ'ינטו שלסי (Scelsi) הוא אחת הדמויות האקסצנטריות והחידתיות בתולדות המוזיקה של המאה ה-20. בן למשפחת אצולה איטלקית עם עניין ער באמנות, יצירותיו המוקדמות של שלסי מבוססות על המוזיקה של תקופתו וכתובות בסגנונות מגוונים. לאחר התמוטטות עצבים שהובילה לאשפוז והפסקה בכתובה, החל שלסי לכתוב בסגנון שמזוהה עמו כיום, הכולל התמקדות קיצונית בצליל בודד לצד גישה ייחודית לצורה. הכתיבה המאוחרת של שלסי היא סמן קיצוני בתקופתה, ועם זאת בעלת משקל סגולי גבוה בהשפעתה על המוזיקה הקונצרטנטית של סוף המאה ה-20 ותחילת המאה ה-21. בקורס ננתח מקרוב מספר יצירות של שלסי תוך התמקדות בתקופה המאוחרת. לצד העיון בפרטיטורות, נמקם את היצירות בהקשרן ההיסטורי, ונצביע על הקשר הכפול שהן מקיימות הן עם המוזיקה הקונצרטנטית המערבית של תקופתו והן עם אסתטיקות לא-מערביות שמהן שאב שלסי השראה. נתעכב על שיטות העבודה הייחודיות של שלסי, ונדון בחלק מהשאלות שהן מציפות בקשר לאתוס האמנותי המערבי של התקופה: אימפרוביזציה כשיטת הלחנה; קשרי הגומלין בין המלחין, המבצע והמאזין; ה"בעלות" על היצירה; וסוגים שונים של קשב שהאזנה עשויה לערב. במסגרת זו, נקשר את השקפתו של שלסי כפי שהיא באה לידי ביטוי במוזיקה שלו עם קולות עכשוויים בקומפוזיציה ובשיח המוזיקולוגי.

Scelsi's (De) Composition: Analytical and Philosophical Issues in His Late Writing

Composer Giacinto Scelsi is one of the most eccentric and enigmatic figures of 20th century Art Music. A descendent of an Italian aristocrat family with a keen interest in the arts, Scelsi's early compositions were an eclectic reflection of various prevalent musical styles of the time. Following a nervous breakdown and a pause in writing, Scelsi's music metamorphosed into a highly idiosyncratic style, which has since become identified with him, and is characterized by an extreme focus on a single note alongside a unique approach to form. Scelsi's late writing marks a stylistic extremum point for its time, and yet, has arguably had a significant influence on late 20th- and 21st-century art music. In this class we will analyze several pieces focusing on Scelsi's late period. We will also attempt to place the pieces within a broader music-historical context, and point out the way in which they relate to Western musical tradition as well as Non-Western aesthetics from which Scelsi had been influenced. Finally, we will discuss Scelsi's unique compositional practices, and mention several interesting questions concerning the Western artistic ethos that they help surface, such as improvisation as composition; the relationship between composer, performer and audience; the ownership of a piece; and different kinds of listenings. As part of the discussion we will associate Scelsi's "ideology" as it manifests itself in his music, with several of the current voices in composition and musicological discourse.